

එකපාද ජාතකය

තවද සද්ධරම කිරීටු සරවඳුයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කෙළඹි පුතුයෙක අරහයා මේ ජාතකය වදාරණ ලද.

ඒ කේසේද යත්

එකතරා කෙළඹිපුතුයෙක් තමාගේ පුතුයෙකු ඇකයේ ඉදුවාගෙණ උන්නේය, ඒ පුතුයා පියාට කියන්නේ එකපාදයකින් යුක්තවූ බොහෝ වූතය ඇති එකවාර ප්‍රාසාදය මට කියවයි කිම. එවිට ඒ පුරුෂයාත් මේ ප්‍රශ්නය සරවඳුයන් වහන්සේට මිසක් අපට නොදුනෙයි සිතා සරවඳුයන් කරා තමාගේ පුතත් ඇරගෙන ගොස් කියන්නේ ස්වාමිනි මේ පුතුතෙම එකවාරනම් ප්‍රශ්නයක් මා අතින් විවාරයි ඒ මට නොදුනෙයි වදාලොත් යහපතුයි කිහි. සරවඳුයෙන් උපාසකයෙනි මේ කුමර ප්‍රශ්නය පළමුත් විවාලේය. තුවැනැත්තේ මුට ප්‍රශ්නය විසඳුය, මේ වනාහි හටයෙන් සැගවුනු විසින් නොදුනෙයි වදාරා ඒ කෙසේ දැයි ආරාධිත වූ සරවඳුයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාලසේක.

ඒ කේසේද යත්

යටගිය දච් බරණැස් තුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්පුරුකෙණකුන් රාජ්පූතු කරන සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ සිවුකුලයක උපන්සේක. එක්දවසක් බෝධිසත්වයේ කමන්ගේ පුතුකෙණකුන් ඔක්කේ වඩාගෙණ උන්නාහ. එවිට කුමාර කියන්නේ එකපාදයෙන් යුක්ත බොහෝ අර්ථ ඇත්තාවූ එකවාර ප්‍රශ්නය කිවමැනවයි කිහි. එවිට බෝධිසත්වයන් කියන්නාවූ එමුල දරුව බොහෝ කොට කිමෙන් කාර්යකින්ද එකසිල රකිනාම බොහෝ කෙලපුන් තැසීමට භා බොහෝ සතුන් තැසීමට කාරණාවයි කිහියි වදාරා මේ ඒකපාද ජාතකය නිමවා වදාලසේක. එසමයෙහි පුතුයානම් මෙසමයෙහි මේ කුමාරයයි. බරණැස් සිටුව උපන්නෙම් බුදුව මම්මයයි වදාලසේකි. මේ බණ අවසානයෙහිදී දෙපුතුපියේ දාසක් තයින් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ සෝච්චන් පෙලෙහි පිහිටියාය.